

SAMLET SAKSFRAMSTILLING

Arkivsak: 21/799

Regional plan for arealbruk i Trøndelag - høring med frist 1. september

Saksbehandler: Steinar Elven

Arkiv: L10

Saksnr.: Utvalg

Møtedato

94/21 Formannskapet

31.08.2021

Vedlegg:

Regional plan for arealbruk i Trøndelag

Handlingsprogram 2021-2024, del av regional plan for arealbruk 2021-2030

Andre dokumenter i saken:

Reg. dato S

Dokumenter inngående/utgående

06.05.2021 I

Vedr. 201845692-120 - Regional plan for arealbruk i Trøndelag - høring med frist 1. september

Saksopplysninger:

Trøndelag fylkeskommune framlegger et forslag til regional plan for arealbruk 2021-2030 – *Bærekraftig og stedstilpasset arealpolitikk i Trøndelag*. Planen er lagt ut på høring og offentlig ettersyn fram til 1. september 2021.

Regional plan for arealbruk (RPA) skal være et planleggingsredskap for kommunene i sitt planarbeid fram mot 2030. Kommuner, fylkeskommune og staten skal legge RPA til grunn for behandling av arealplaner, byggesaker og andre arealrelaterte beslutninger.

Bærekraftsperspektivet står sentralt i de avveieringer som skal hensyntas. Forvaltningen av arealene skal være effektivt og på en mer miljø- og klimavennlig og attraktiv måte. Spesielt skal dette kjennetegnes av en balansert utvikling med differensiert arealforvaltning som i hovedsak bygger på dagens bosettingsmønster, der bokvalitet, gode levekår og nærnatur er prioritert.

Planens hovedkapitler; *kap. 4 - Attraktive byer og livskraftige distrikter*

Kap. 5 - Naturbasert næringsutvikling

Sammen med plandokumentet følger et handlingsprogram.

Vurdering:

Generelle kommentarer:

Det sentrale i kommunenes arealplanlegging er de utfordringer de møter opp mot sektormyndighetene og det begrensede juridiske handlingsrommet som ligger i plan- og bygningsloven. Slik en ser forvaltningen fra sektormyndighetene i dag, så styres det i stor grad av liten fleksibilitet, der fagorienteringen og detaljstyringen settes i høysete. Det skiller ikke mellom rurale og urbaniserte områder. Handlingsrommet for de små distriktskommunene blir dermed svært begrenset og lite forutsigbart. Åpner RPA'en for et større handlingsrom og forutsigbarhet for kommunene?

Distriktskommunene har andre arealpolitiske prioriteringer enn i vekstkommuner. Byggeaktiviteten er som oftest liten og det meste av arealet er avsatt til LNFR-formål. Bosettingsmønsteret er i stor grad spredt og den regionale planen skal gi åpninger for en mer differensiert utbygging som skal styrke eksisterende grender og ny bosetting, noe som er positivt. Distriktskommunene møter her flere hinder som i realiteten begrenser handlingsrommet i stor grad. Det skal veies opp mot flere andre sektorlover som setter betydelige begrensninger og som sektormyndighetene i stor grad bruker for å hindre de tiltakene kommunene prøver og få gjennomført. En kan snakke om en sektorstyret forvaltning der de forskjellige faginstansene langt på vei overgår seg selv for å hindre kommunens handlingsrom. Det juridiske handlingsrommet man finner i plan- bygningsloven blir dermed langt på vei fraværende. En må i langt sterkere grad ha oppmerksomheten omkring betydningen av de juridiske virkemidlene og hvordan ulike samfunnsinteresser, sektorlover og markedsmekanismer virker sammen og brytes mot hverandre og påvirker den fysiske planleggingen.

I de fleste sammenhenger møter man i dag bærekraftsbegrepet der valgte løsninger skal ivareta bærekraftsmålene. I arealplanlegging skal det gjøres vurderinger og avveininger rundt økonomiske, sosiale og miljømessige forhold. Sektormyndighetene bruker begrepet til bl.a. isolerte enkeltfaktorer og på mange måter uten det helhetlige perspektivet. En må i større grad se bærekraftsutfordringene i sammenheng og diskutere konkrete forbedringer på et tverrfaglig grunnlag. En kan i mange sammenhenger stille spørsmål om hva som legges i betydningen av begrepet uten at det blir bare et honnørord.

RPA har slik sett på mange måter oppfylt de nasjonale forventningene når det gjelder bærekraftsmålene, men er mangelfull på å se dette i et helhetlig perspektiv.

Skal en ha som målsetning at dagens bosetningsmønster skal opprettholdes, må det juridiske handlingsrommet differensieres der helhetsperspektivet mellom sektorlovgivningen settes i fokus. Viktige moment her er:

- En mer differensiert tilnærming i plan- og bygningsloven til rurale områder (jf. differensiert forvaltning av strandsonen langs sjøen).
- Det må også legges opp til en differensiert vurdering av jordvernet av dyrket jord. Er dyrkbar mark like viktig i hele fylket eller varierer det med arealverdien?
- Holtålen kommune er deltaker i *Distriktskommune 3.0* og har gjennom spørreundersøkelse sett viktigheten av det å ha en boligpolitikk som gir åpninger for

spredt boligbygging innen LNFR. Dette er viktig for å bidra til ny bosetting og styrking av eksisterende grender.

Planen fremstår i stor grad med velkjente perspektiver som er samlet i ett stort dokument. Dokumentet som sådan gir ikke kommunene større handlingsrom da RPA ikke er et juridisk bindende dokument, men vil kun være retningsgivende. Det positive med dokumentet er at det kan være et rammeverk for drøftinger med sektormyndigheten i kommunens videre planarbeid.

Kommunedirektørens forslag til vedtak:

Holtålen kommune er positiv til at det utarbeides en plan for arealbruk og at RPA da kan være et drøftingsdokument for kommunens planarbeid.

Holtålen kommune sine innspill fremgår av de generelle kommentarene.

Behandling/vedtak i Formannskapet den 31.08.2021 sak 94/21

Behandling

Forslaget enstemmig vedtatt.

Vedtak:

Holtålen kommune er positiv til at det utarbeides en plan for arealbruk og at RPA da kan være et drøftingsdokument for kommunens planarbeid.

Holtålen kommune sine innspill fremgår av de generelle kommentarene.